

Teza: przedawnienie karalności

Na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów, sąd odwoławczy uchyla zaskarżone orzeczenie i umarza postępowanie, jeżeli nastąpiło przedawnienie karalności - okoliczność określona w art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k.

Sygn. akt WO 49/17

ORZECZENIE

z dnia 25 maja 2017 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: SWSD Magdalena Śniegula

Sędziowie: SWSD Rafał Ziemiński - sprawozdawca

SWSD Grzegorz Koksanowicz

Protokolant: Kamila Kamińska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Bronisława Kachnikiewicza

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 maja 2017 r. sprawy radcy prawnego P. W.

obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych w związku z art. 1 i art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

na skutek odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie o sygn. akt: OSD 4/X/2016

orzeka:

1. uchyla zaskarżone orzeczenie;
2. umarza postępowanie na podstawie art. 17 § 1 punkt 6 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych;
3. kosztami postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 1.100 zł. (słownie: tysiąc sto zł.) obciąża Krajową Izbę Radców Prawnych.

Uzasadnienie

Radca Prawny P. W. został obwiniony o to, że w dniu 28 lutego 2012 roku w S., prowadził samochód bez posiadania przy sobie dokumentu stwierdzającego uprawnienie do kierowania pojazdem, to jest dokonanie czynu stanowiącego wykroczenie z art. 95 kodeksu wykroczeń w zw. z art. 38 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym, za co Sąd Rejonowy w B. Zdroju, wyrokiem z dnia 17 stycznia 2013 roku, w sprawie o sygnaturze akt. II W (...), skazał go na karę grzywny w wysokości 250 złotych, czym Obwiniony podważył zaufanie do zawodu radcy prawnego narażając na negatywne postrzeżenie osoby wykonujące zawód zaufania publicznego, godząc tym samym w dobre imię radców prawnych, tj. o czyn z art. 64 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Kielcach orzeczeniem z dnia 22 listopada 2016 roku w sprawie OSD 4/X/2016 uznał Obwinionego winnym dokonania czynu sprzecznego z prawem i godnością zawodu wyczerpującego dyspozycje art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych w związku z art. 1 i art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy

Prawnego i wymierzył Obwinionemu karę dyscyplinarną w postaci zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na okres 1 roku oraz zakaz wykonywania patronatu przez okres 2 lat. Ponadto Obwiniony został obciążony kosztami postępowania dyscyplinarnego w wysokości 3.000 złotych.

To orzeczenie zaskarżył Obwiniony odwołaniem z dnia 15 marca 2017 roku. Obwiniony zarzucił orzeczeniu z dnia 22 listopada 2016 roku rażącą niewspółmierność wymierzonej kary w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz stopnia winy poprzez nieuwzględnienie wszystkich okoliczności podmiotowo i przedmiotowo związanych z popełnieniem wykroczenia określonego szczegółowo w sentencji orzeczenia wyroku Sądu Rejonowego w B. z dnia 17 stycznia 2013 roku sygn. Akt. (...), tj. skazania za czyn z art. 95 kodeksu wykroczeń w związku z art. 38 ust. 1 prawo o ruchu drogowym.

Obwiniony w odwołaniu wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie Obwinionemu kary nagany oraz ewentualnie orzeczenie zakazu wykonywania patronatu przez okres 2 lat.

Obwiniony wniósł również o zmianę zaskarżonego orzeczenia w zakresie obciążenia kosztami postępowania dyscyplinarnego poprzez odstąpienie od obciążania tymi kosztami, ewentualnie naliczenie kosztów należnych stosownie do przebiegu postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego jest ustawa o radcach prawnych stosowana w związku z Kodeksem Etyki Radcy Prawnego. Stosownie do art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat, a w przypadkach nadużycia przez radcę prawnego prawa do wolności słowa i pisma przewidzianego w art. 11 ustawy o radcach prawnych - trzy lata.

W przedmiotowej sprawie, która nie obejmuje sytuacji opisanych w art. 11 ustawy o radcach prawnych, karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat. Popełnienie czynu w przedmiotowej sprawie przez Obwinionego, polegające na prowadzeniu samochodu bez posiadania przy sobie dokumentu stwierdzającego uprawnienie do kierowania pojazdem, miało miejsce w dniu 28 lutego 2012 roku. Pięcioletni okres przedawnienia minął w dniu 28 lutego 2017 roku.

Na podstawie art. 74 [1] punkt 1 i punkt 2 ustawy o radcach prawnych w sprawach nieuregulowanych do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego. Na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 kodeksu postępowania karnego niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia sąd odwoławczy na posiedzeniu uchyla zaskarżone orzeczenie, jeżeli zachodzi okoliczność wyłączająca postępowanie, określone w art. 17 § 1 punkt 6 kodeksu postępowania karnego, tj. jeżeli nastąpiło przedawnienie karalności. Stosownie do art. 17 § 1 kodeksu postępowania karnego wszczęte postępowanie, co do którego nastąpiła przesłanka z art. 17 kodeksu postępowania karnego, umarza się.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji.